

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä heinäkuuta 2012

443/2012

Laki

eläkesätiölain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä heinäkuuta 2012

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan eläkesätiölain (1774/1995) 48 §, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1323/1997, 1210/1998 ja 85/1999,

muutetaan 6 §:n 3 momentti, 6 luvun otsikko, 45 §:n 4 ja 5 momentti, 48 a—48 d ja 88 §, 100 §:n 1 momentti, 100 a §:n 2 momentti sekä 116, 119 ja 121 §,

sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 3 momentti laissa 222/2011, 6 luvun otsikko laissa 1323/1997, 45 §:n 4 ja 5 momentti laissa 85/1999, 48 a § laeissa 391/2006 ja 1122/2006, 48 b § laissa 1122/2006, 48 c § laeissa 1122/2006 ja 222/2011, 48 d § laeissa 85/1999 ja 1122/2006, 88 § osaksi laeissa 1323/1997, 421/2003 ja 251/2006, 100 §:n 1 momentti laissa 942/2000, 100 a §:n 2 momentti laissa 251/2006, 116 § osaksi laeissa 1323/1197 ja 421/2003 sekä 119 ja 121 § osaksi laissa 1323/1997, sekä

lisätään lakiin uusi 48 g § seuraavasti:

6 §

Jos A- tai B-osaston 46 §:n ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisen varojen arvioidaan tilinpäätöksen yhteydessä kattavan 46 tai 47 §:n mukaisesti vastuun määrän ja varojen kokonaisuudessaan pysyvästi ylittävän kyseisen osaston eläkevastuun ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat (*ylikate*) saadaan siirtää toisen osaston eläkevastuun katteeksi. Varojen siirto B-osastolta edellyttää Finanssivalvonnan suostumusta. Siirron seurauksena sille osastolle, jolta varoja siirretään, ei saa jäädä vastuuvajasta. Siirrettäessä varoja B-osastosta edellytetään, että vakavaraisuuspääomaa on vähintään vakavaraisuusrajan kaksinkertainen määrä siirron jälkeen.

6 luku

Eläkevastuu ja sen kattaminen sekä vakavaraisuuspääoma

45 §

Jos B-eläkesätiön tai AB-eläkesätiön B-osaston vakavaraisuuspääoma ylittää 48 c §:n 2 momentin mukaisen vakavaraisuusrajan nelinkertaisen määrän, voidaan ylite mainitussa pykälässä säädetyin edellytyksin Finanssivalvonnan suostumuksella palauttaa työnantajalle. AB-eläkesätiössä palautuksen edellytyksenä on, että A-osaston eläkevastuu on katettu 47 §:n mukaisesti. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa siitä, että ylitettä arvioitaessa tietyt erät jätetään huomioon ottamatta vakavaraisuus-

pääomassa ja että tiettyjen varojen arvo lasketaan käyvästä arvosta poikkeavasti.

Jos A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston 46 §:n ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten varojen arvioidaan tilinpäätöksen yhteydessä pysyvästi kattavan 47 §:n mukaisesti vastuun määrän ja varojen kokonaisuudessaan ylittävän eläkesäätiön eläkevastuun ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan Finanssivalvonnan suostumuksella palauttaa työnantajalle. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa siitä, että ylikatetta arvioitaessa tiettyjen katteeseen kuuluvien varojen arvo lasketaan käyvästä arvosta poikkeavasti. Palautuksen seurauksena ei A-eläkesäätiölle tai AB-eläkesäätiön A-osastolle saa jäädä vastuuvajaus. AB-eläkesäätiössä palautuksen edellytyksenä on, että AB-eläkesäätiön B-osaston vakavaraisuuspääoma ylittää 48 c §:n 2 momentin mukaisen vakavaraisuusrajan nelinkertaisen määrän.

48 a §

B-eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön B-osaston vakavaraisuuspääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla työntekijän eläkelain mukaisen toiminnan varat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset ja vakuudet ylittävät sanotusta vakuutustoiminnasta johtuvat velat ja muut näihin rinnastettavat sitoumukset, siten kuin siitä 2—7 momentissa säädetään ja 7 momentin nojalla tarkemmin määrätään. Eläkevastuun määrää laskettaessa ei oteta huomioon 43 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua lisävakuutusvastuuta.

Eläkesäätiön vakavaraisuuspääomaan luetaan seuraavat erät:

- 1) tilikauden ja edellisten tilikausien ylimäärästä kertynyt oma pääoma;
- 2) kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettut vapaaehtoiset varaukset;
- 3) lisävakuutusvastuu;
- 4) omaisuuden käypien arvojen ja taseen kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisena;
- 5) työnantajan lisämaksuvelvollisuuteen perustuva erä, joka on enintään 4 prosenttia eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien palk-

kasummasta, edellyttäen että erä täyttää 48 g §:ssä asetetut vaatimukset;

6) eläkesäätiön hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella muut 1—5 kohdassa mainittuihin eriin rinnastettavat erät.

AB-eläkesäätiössä voidaan 2 momentin 1, 2, 4 ja 5 kohdan mukaiset erät lukea vakavaraisuuspääomaan siltä osin kuin ne eläkesäätiön kirjanpidon mukaan kuuluvat B-osastolle tai ovat B-osaston omaisuutta.

Vakavaraisuuspääomasta vähennetään:

1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;

2) taseen kirjanpitoarvojen ja omaisuuden käypien arvojen positiivinen erotus;

3) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä.

AB-eläkesäätiössä 4 momentissa luetellut erät vähennetään vakavaraisuuspääomasta siltä osin kuin ne eläkesäätiön kirjanpidon mukaan kuuluvat B-osaston taseeseen tai ovat B-osaston velvoitteita.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää, että edellä 2 momentin 4 kohdassa ja 4 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen joukkovelkakirjat ja vastaavat muut rahan pääomamarkkinavälineet voidaan arvostaa eläkesäätiön vakavaraisuuspääomassa niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määryksiä vakavaraisuuspääomaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä.

48 b §

Työntekijän eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön vakavaraisuusraja määritellään riskiteoreettisesti vastaamaan yhden vuoden vakavaraisuuspääoman tarvetta huomioon ottaen vakuutusliikkeen riskit sekä sijoitusten jakautuminen eri omaisuuslajeihin. Vakavaraisuusrajan laskemisesta säädetään tarkemmin eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetussa laissa.

Eläkesäätiön vähimmäispääomavaatimus on yksi kolmasosa vakavaraisuusrajasta.

48 c §

Eläkesäätiön tulee siirtää vuotuinen sijoitustoiminnan tulos 43 §:n 2 momentin 3 koh-

dassa tarkoitettuun lisävakuutusvastuuseen. Lisäksi eläkesäätiö voi siirtää lisävakuutusvastuuseen 6 §:n mukaista ylikatetta A-osastolta. Sijoitustoiminnan tuloksen ja ylikatteen siirtämisen jälkeen lisävakuutusvastuuta voidaan kartuttaa tai purkaa kannatusmaksuilla siten kuin 2—7 momentissa säädetään. Eläkesäätiö voi purkaa lisävakuutusvastuuta myös vakavaraisuuspääoman ylitteen palautuksena siten kuin 45 §:n 4 momentissa säädetään.

Lisävakuutusvastuuta voidaan kartuttaa kannatusmaksuilla vakavaraisuusrajan nelinkertaiseen määrään (*vakavaraisuuspääoman enimmäismäärä*) saakka.

Lisävakuutusvastuuta voidaan purkaa kannatusmaksujen alentamiseen siten, että vakavaraisuuspääoma on purkamisen jälkeen vähintään 1,4-kertainen vakavaraisuusrajan nähden.

Eläkesäätiön, jonka vakavaraisuuspääoma on enintään 1 ja 3 momentin soveltamisen jälkeen 1,4-kertainen vakavaraisuusrajan nähden sekä vähintään vakavaraisuusrajan suuruinen, lisävakuutusvastuuta voidaan purkaa kannatusmaksujen alentamiseen vastavassa määrin kuin työeläkevakuutusyhtiöt voivat työntekijän eläkelain 169 §:n nojalla antaa vakuutusmaksujen alennuksia sijoitustoimintansa perusteella. Purkamista koskevat perusteet sisältyvät mainitun lain 166 §:n nojalla annettuihin eläkevastuun laskuperusteisiin.

Eläkesäätiön, jonka vakavaraisuuspääoma on pienempi kuin vakavaraisuusraja, lisävakuutusvastuuta ei saa purkaa kannatusmaksujen alentamiseen. Jos vakavaraisuutta ei voida muulla tavoin vahvistaa, lisävakuutusvastuuta on kartutettava kannatusmaksuilla. Jos vakavaraisuuspääoma kuitenkin alenee 1 momentin mukaisen sijoitustoiminnan tappion siirtämisen jälkeen alle vakavaraisuusrajan, lisävakuutusvastuuta on kartutettava kannatusmaksuilla vakavaraisuusrajan saakka.

Eläkesäätiön, jonka vakavaraisuuspääoma on toisena peräkkäisenä vuonna suurempi kuin vakavaraisuuspääoman enimmäismäärä, lisävakuutusvastuuta on sanotusta vuodesta lukien purettava kannatusmaksujen alentamiseen vuosittain määrä, joka on yksi kolmasosa siitä määrästä, jolla eläkesäätiön vakavaraisuuspääoma ylittää sen enimmäismäärän.

Jos vakavaraisuuspääoman enimmäismäärän ylityksen voidaan katsoa olevan luonteeltaan pysyvä, eläkesäätiön on järjestettävä toimintansa siten, että vakavaraisuuspääoman määrä alenee enimmäismääräänsä pienemmäksi.

Tätä pykälää sovellettaessa vakavaraisuuspääomasta vähennetään 48 a §:n 2 momentin 5 kohdassa tarkoitettu työnantajan lisämaksuvelvollisuuteen perustuva erä.

48 d §

Eläkesäätiön hallituksen tulee vahvistaa osana sijoitussuunnitelmaa kannatusmaksujen käyttämistä vakavaraisuuden tukemiseen koskeva riskienhallintasuunnitelma viideksi vuodeksi. Vakavaraisuuden heikentyessä kannatusmaksujen korotustarve ei saa muodostua niin suureksi, että se vaarantaisi työnantajan maksukyvyn. Suunnitelma on toimitettava Finanssivalvonnalle. Eläkesäätiön on laadittava uusi suunnitelma, jos Finanssivalvonta katsoo, ettei riskienhallintasuunnitelmaa voida toteuttaa. Eläkesäätiön hallituksen tulee soveltaa suunnitelmaa vuotuisen kannatusmaksutason asettamisessa.

Eläkesäätiön, jonka vakavaraisuuspääoma on pienempi kuin vakavaraisuusraja, on viipymättä toimitettava Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi eläkesäätiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma. Tervehdyttämissuunnitelmassa on osoitettava, että eläkesäätiön vakavaraisuuspääoma ylittää kannatusmaksuja lisäämällä tai muulla tavoin vuoden tai erityisistä syistä Finanssivalvonnan luvalla enintään kahden vuoden kuluessa vakavaraisuusrajan.

Eläkesäätiön, jonka vakavaraisuuspääoma on pienempi kuin vähimmäispääomavaatimus, on viipymättä toimitettava Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma. Rahoitussuunnitelmassa on osoitettava, että eläkesäätiön vakavaraisuuspääoma ylittää kannatusmaksuja lisäämällä tai muulla tavoin kolmen kuukauden kuluessa vähimmäispääomavaatimuksen. Jos rahoitussuunnitelman mukaisia toimenpiteitä ei sanotussa ajassa ole saatu toteutetuiksi, Finanssivalvonta voi erityisen painavista syistä jatkaa määräaikaan enintään kolmella kuukaudella.

Finanssivalvonta antaa tarvittaessa tarkemat määräykset 1—3 momentissa tarkoitettu-

jen suunnitelmien laatimisesta ja toimittamisesta.

48 g §

Voidakseen lukea vakavaraisuuspääomaan 48 a §:n 2 momentin 5 kohdan mukaisen työnantajan lisämaksuvelvollisuuteen perustuvan erän, eläkesäätiön tulee kuvata 48 d §:n mukaisessa riskienhallintasuunnitelmassa mitä erällä tavoitellaan, mitä vaikutuksia erällä on eläkesäätiön sijoitussuunnitelmaan, vakavaraisuuteen, sijoitusjakaumaan ja tuotto-odotukseen sekä missä tilanteessa vakavaraisuutta kartutetaan kannatusmaksuilla tai kannatusmaksujen alennuksia rajoitetaan.

Työnantajan lisämaksuvelvollisuuteen perustuva erä tulee mitoittaa ottaen huomioon sille asetettu toteuttamiskelpoinen tavoite. Eläkesäätiön tulee seurata riskienhallintasuunnitelmassa erän käytölle asetettujen tavoitteiden toteutumista. Eläkesäätiö ei voi lukea mainittua erää vakavaraisuuspääomaan, jos eläkesäätiön toiminta ei vastaa riskienhallintasuunnitelmaa.

Luettuaan vakavaraisuuspääomaan työnantajan lisämaksuvelvollisuuteen perustuvan erän eläkesäätiön on seurattava vakavaraisuutensa suhdetta työeläkejärjestelmän keskimääräisen vakavaraisuuden tasoon. Jos eläkesäätiön vakavaraisuus suhteessa työeläkejärjestelmän vakavaraisuuden keskimääräiseen tasoon alenee siten, että poikkeama lisää merkittävästi eläkesäätiön toiminnan riskejä, eläkesäätiön tulee rajoittaa lisävakuutusvastuun käyttöä kannatusmaksujen alentamiseen tai vahvistaa vakavaraisuuspääomaa lisämaksuilla.

Vakavaraisuusrajaa vastaavan määrän eläkesäätiön vakavaraisuuspääomasta on muodostuttava muista eristä kuin 1 momentissa mainitusta erästä. Finanssivalvonta voi kuitenkin sallia edellä mainitun erän lukemisen kahden vuoden ajan vakavaraisuuspääomaan eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuun kättämisestä annetun lain 23 §:n tarkoitetussa tilanteessa, vaikka vakavaraisuuspääoma on vakavaraisuusrajaa pienempi.

88 §

Jo alkanee eläkkeet sekä eläkesäätiön sääntöjen mukaan määrättävät vastaiset eläk-

keet ja muut etuudet, jotka perustuvat ennen selvitystilan alkamista jatkuneisiin vakuutus-suhteisiin, on turvattava ostamalla niitä vastaava etuus toisesta vakuutuslaitoksesta. Jos toimintapiiriin kuuluvan tai kuuluneen henkilön, eläkkeen tai muun etuuden saajan osuus eläkevastuuta vastaavista varoista on Finanssivalvonnan vahvistamaa enimmäismäärää pienempi, voidaan se maksaa hänelle kerta-suorituksena.

Eläkesäätiön, jonka purkamisen syynä on ollut työnantajan toiminnan lopettaminen ja vakuutusuhde on päättynyt vuoden kuluessa ennen toiminnan lopettamista, on turvattava myös tällaiseen vakuutus-suhteeseen perustuvat oikeudet 1 momentin mukaisesti.

Jos 1 momentissa tarkoitettua sopimusta etuuksien ostosta ei kohtuullisin ehdoin saada aikaan, on varat eläkevastuuosuuksien mukaisessa suhteessa jaettava niille, joilla eläkesäätiön sääntöjen perusteella on niihin oikeus. Varojen jakoon on haettava Finanssivalvonnan hyväksyminen.

Jos eläkesäätiön varat eivät riitä etuuksien täysimääräiseen turvaamiseen, on varat ensisijaisesti käytettävä jo eläkkeellä olevien henkilöiden alkaneiden eläkkeiden sekä heidän ja heidän edunsaajiensa vastaisten eläkkeiden ja muiden etuuksien turvaamiseen. Se määrä eläkesäätiön varoista, jolla säätiön toimintapiiriin kuuluvien ja kuuluneiden henkilöiden etuuksista aiheutuva eläkevastuu on katettu 47 tai 146 §:n säännösten vähimmäisvaatimusten mukaisesti, on kuitenkin käytettävä sanottujen henkilöiden etuuksien turvaamiseen. Jos eläkesäätiön varat eivät riitä etuuksien turvaamiseen 47 tai 146 §:n mukaisesti, varat käytetään sanottujen etuuksien turvaamiseen mainituissa lainkohdissa säädettyjen kattamisvaatimusten mukaisessa suhteessa.

Ostettaessa B-eläkesäätiölle tai AB-eläkesäätiön B-osastolle 78 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa työntekijän eläkelain mukaisia eläkkeitä ja muita etuuksia vastaava etuus 1 momentissa tarkoitettua vakuutuslaitoksesta 48 a §:ssä tarkoitettua vakavaraisuuspääomaa on siirrettävä vähintään vakavaraisuusrajaa vastaava määrä. Jos eläkesäätiön vakavaraisuuspääoma on suurempi kuin vakavaraisuusrajaa vastaava määrä, vakavaraisuuspääoma siirretään kokonaan, kuitenkin enintään vakavaraisuusrajan kaksinkertainen

määrä tai sosiaali- ja terveysministeriön 6 momentissa tarkoitettulla asetuksella säädetty määrä, sen mukaan kumpi näistä määristä on suurempi.

Ostettaessa B-eläkesäätiölle tai AB-eläkesäätiön B-osastolle työntekijän eläkelain mukainen etuus 100 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa vakavaraisuuspääomaa on siirrettävä määrä, joka mahdollistaa vastaanottavassa vakuutuslaitoksessa sellaisen sijoitusjakautuman, joka vastaa työntekijän eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten sijoitusjakaumien keskimääräistä riskillisyyttä. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa Finanssivalvonnan esityksestä vakuutustoiminnan luovutuksissa noudatettavan siirtyvän vakavaraisuuspääoman prosenttiosuuden siten kuin työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain (354/1997) 29 e §:ssä säädetään. Siirtyvän vakavaraisuuspääoman määrä määräytyy sen viimeksi mainitun lainkohdan 2 momentissa tarkoitettussa asetuksessa säädetyn prosenttiosuuden mukaisesti, joka on voimassa sinä ajankohtana, kun vakuutustoiminnan luovuttamista koskeva sopimus on tehty. Jos siirtyvän omaisuuden perusteella laskettu vakavaraisuusrajan kaksinkertainen määrä on suurempi kuin edellä tämän momentin mukaisesti määräytyvän siirtyvän vakavaraisuuspääoman määrä, eläkesäätiöstä luovutettava vakavaraisuuspääoma määritetään tämän momentin mukaan ja eroavan työnantajan on täydennettävä siirtyvä vakavaraisuuspääoma siten, että se vastaa siirtyvän omaisuuden perusteella laskettua vakavaraisuusrajan kaksinkertaista määrää. Jos tämän momentin mukaan määrätyn vakavaraisuuspääoman määrä muodostuu suuremmaksi kuin luovutettavaa vakuutustoimintaa vastaava osuus vakavaraisuuspääomasta, eläkesäätiöstä luovutetaan luovutettavaa vakuutustoimintaa vastaava osuus vakavaraisuuspääomasta, ja eroavan työnantajan on täydennettävä luovutettavaa vakavaraisuuspääomaa siten, että se vastaa tässä momentissa säädettyä määrää. Laskettaessa luovutettavan vakuutustoiminnan osuutta eläkesäätiön vakavaraisuuspääomasta on eläkesäätiön vakavaraisuuspääoman tasoa määrättäessä otettava huomioon säännökset vakavaraisuuslaskennassa käytettävän eläkevastuun määrittelystä.

Siirrettäessä vakavaraisuuspääomaa 5 ja 6

momentin mukaisesti siirrettävän vakavaraisuuspääoman tulee muodostua eristä, jotka vastaanottava vakuutuslaitos voi lukea vakavaraisuuspääomaansa.

Mitä 5—7 momentissa säädetään, sovelletaan myös vakuutustoiminnan osittaiseen luovuttamiseen. Mainittuja momenttien säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta vakuutustoiminnan luovuttamiseen jakautumisessa, joka tapahtuu 100 §:n mukaisesti.

Jos selvitystilassa olevalle B-eläkesäätiölle tai AB-eläkesäätiön B-osastolle jää varoja sen jälkeen, kun vakuutustoiminta on luovutettu, velat suoritettu ja kaikki muutkin sitoumukset täytetty, voidaan erotusta vastaavat varat palauttaa työnantajalle.

Jos selvitystilassa olevalle A-eläkesäätiölle tai AB-eläkesäätiön A-osastolle jää varoja sen jälkeen, kun vakuutustoiminta on luovutettu, velat suoritettu ja kaikki muutkin sitoumukset täytetty, voidaan nämä varat palauttaa työnantajalle tai käyttää eläkkeen ja muiden etuuksien saajien sekä toimintapiiriin kuuluvien ja kuuluneiden henkilöiden etuuksien turvaamiseen tai eläkesäätiön säännöissä määrättyllä muulla tavalla.

Mitä 1 momentissa säädetään varojen maksamisesta kertasuorituksena sekä mitä 2—4 momentissa säädetään, ei sovelleta työntekijän eläkelain mukaiseen toimintaan.

100 §

Eläkesäätiö (*sulautuva eläkesäätiö*) voi Finanssivalvonnan suostumuksella tehdä sopimuksen sulautumisesta toiseen eläkesäätiöön (*vastaanottava eläkesäätiö*) siten, että sulautuvan eläkesäätiön vakuutustoiminta, joka käsittää eläkevastuun, muut velat ja varat, siirtyy ilman selvitysmenettelyä vastaanottavalle eläkesäätiölle. Eläkesäätiö (*luovuttava eläkesäätiö*) voi niin ikään luovuttaa Finanssivalvonnan suostumuksella vakuutustoimintansa toiselle eläkesäätiölle, vakuutuskassalain (1164/1992) mukaiselle eläkekassalle tai vakuutusyhtiölle (*vastaanottava vakuutuslaitos*), jolloin on otettava huomioon, mitä tämän lain 88 §:n 6 momentissa säädetään vakavaraisuuspääomaan siirtämisestä. Eläkesäätiö (*jakautuva eläkesäätiö*) voi myös Finanssivalvonnan suostumuksella jakautua selvitysmenettelyittä luovuttamalla vakuutustoimintansa tai sen osan perustettavalle eläke-

säätiölle (*vastaanottava eläkesäätiö*) tai perustettaville eläkesäätiöille, jos eläkesäätiössä työnantajana oleva osakeyhtiö jakautuu osakeyhtiölain 17 luvun 1 §:n mukaisesti.

100 a §

Vastaanotettaessa 1 momentissa tarkoitettua työntekijän eläkelain mukaista vakuutus toimintaa, vastuuta ja vakuutuskantaa tulee vastaanotettavaa vakavaraisuuspääomaa olla vähintään 88 §:n 6 momentissa säädetty määrä tai vastaanotettavan omaisuuden perusteella lasketun 48 b §:n 1 momentissa tarkoitettun vakavaraisuusrajan kaksinkertaista määrää vastaava määrä, jos tämä on suurempi. Jos luovuttavasta eläkelaitoksesta siirtyvä lisävakuutusvastuu on pienempi kuin edellä tarkoitettu määrä, liittyvän työnantajan on täydennettävä vakavaraisuuspääoma edellä tarkoitettuun määrään saakka.

116 §

Sen lisäksi, mitä 9 §:ssä säädetään, on yhteiseläkesäätiön säännöissä mainittava:

1) noudatetaanko eläkesäätiön kirjanpidossa 117 §:ssä tarkoitettua työnantajakohtaista vai tasaavaa järjestelmää;

2) miten kannatusmaksut määrätään, jos eläkesäätiön kirjanpidossa noudatetaan tasaavaa järjestelmää;

3) miten vapaaehtoisia lisäetuksia myöntävän eläkesäätiön kirjanpidossa kirjataan eläkevastuu sellaisen toimintapiiriin kuuluvan henkilön osalta, joka on ollut useamman eläkesäätiön kuuluvan työnantajan palveluksessa;

4) milloin työnantajan on erottava tai tultava erotetuksi eläkesäätiöstä sekä eroavan tai erotetun työnantajan velvollisuudet eläkesäätiötä kohtaan sekä erityisesti työnantajan velvollisuutta täydentää vakavaraisuuspääomaa 88 §:n 6 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa;

4 a) eläkesäätiöön liittyvän työnantajan velvollisuudesta täydentää 100 a §:n 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa vakavaraisuuspääomaa;

5) miten muut työnantajat vastaavat eroavan tai erotettavan työnantajan vakavarai-

suuspääomaa koskevista velvoitteista, jos eroava tai erotettava työnantaja on maksukyvytön; sekä

6) miten työnantajien osuus 45 §:ssä tarkoitettua ylikatteesta lasketaan tasaavaa järjestelmää noudattavassa osastossa ja miten ylikatetta siirretään osastojen välillä, jos niissä on eri työnantajat.

119 §

Eläkevastuun kattamista koskevia 46 ja 47 §:n säännöksiä on sovellettava työnantaja kohtaisesti sellaisessa yhteiseläkesäätiössä, joka noudattaa kirjanpidossaan työnantaja kohtaista järjestelmää.

Mitä 48 b ja 48 c §:ssä säädetään vähimmäispääomavaatimuksesta, vakavaraisuusraja ja siirrosta lisävakuutusvastuuseen, noudatetaan työnantaja kohtaista kirjanpitojärjestelmää noudattavassa yhteiseläkesäätiössä työnantaja kohtaisesti. Mitä 48 d §:ssä säädetään Finanssivalvonnalle toimitettavista suunnitelmista, noudatetaan kirjanpitojärjestelmästä riippumatta eläkesäätiökohtaisesti.

121 §

Mikäli yhteiseläkesäätiössä jonkin työnantajan 46 §:n ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten varojen arvioidaan tilinpäätöksen yhteydessä kattavan 46 ja 47 §:n mukaisesti vastuun määrän ja varojen kokonaisuudessaan ylittävän kyseisen työnantajan eläkevastuun ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan mainitun työnantajan suostumuksella siirtää eläkesäätiössä olevan toisen työnantajan eläkevastuun katteeksi. Siirron seurauksena siirtäville työnantajalle ei saa jäädä vastuuvajasta.

Siirrettäessä varoja työnantajalta toiselle B-yhteiseläkesäätiössä ja AB-yhteiseläkesäätiön B-osastossa edellytetään, että siirtävän työnantajan osuus eläkesäätiön vakavaraisuuspääomasta ylittää siirron jälkeen vakavaraisuusrajan kaksinkertaisen määrän.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

Mitä muualla laissa säädetään eläkesäätiön toimintapääomasta, koskee tämän lain tultua voimaan eläkesäätiön vakavaraisuuspääomaa.

Eläkesäätiön vakavaraisuuspääoman 48 a

§:n 2 momentin 5 kohdassa tarkoitetun erän enimmäismäärää voidaan korottaa siten, että eläkesäätiön vakavaraisuus suhteessa työeläkevakuutusyhtiöiden keskimääräiseen vakavaraisuuteen on lain voimaantullessa sama kuin se oli 31 päivänä joulukuuta 2012. Korotettu enimmäismäärä pysyy samansuurui-

senä suhteessa vakavaraisuusrajan laskennassa käytettävään eläkevastuuseen lain voimaantulosta 31 päivään joulukuuta 2017 saakka. Tämän jälkeen korotuksen määrä alenee vuosittain tasasuuruisin alennuksin siten, että 1 päivänä tammikuuta 2022 korotus on nolla.

Helsingissä 20 päivänä heinäkuuta 2012

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Sosiaali- ja terveysministeri *Paula Risikko*